

The Maine Club

Maine Coon Uppfödning

En Introduktion

Introduktion	3
Historik	3
Maine Coon standard	6
Amerikansk & Europeisk Maine Coon – är det någon skillnad?	6
Genetik	8
Enkel kattgenetik	8
Genotyp och Fenotyp	8
Autosomal eller könsbunden	8
Dominanta och recessiva anlag	9
Ofullständig penetrans och variabel expressivitet	9
Homozygot – heterozygot	9
Huvudgener – polygener	9
Färger och Mönster	10
Några vanliga färg- och mönsteranlag hos Maine Coon	10
Korsningscheman	12
Avelsinriktning – några begrepp	13
Inavel, linjeavel och utavel	13
Kloner	14
Foundation & 'Outcross'	16
Show	16
Att välja avelsdjur	17
Tyvmässiga fel	17
Övriga saker att tänka på vid val av avelskatt	17
Kompensationsavel och kompletteringsavel	18
Parning	18
Kattungar	18
Att välja rätt kattunge	19
Uppfödare – ett ansvar	20
Bilagor	21
Några välkända Maine Coon uppfödare	21
EMS systemet	27
Parningsutfall	28
CFA Standard	32
TICA Standard	34

Introduktion

Det här materialet vänder sig till dig som är, eller står i startgroparna att bli, Maine Coon uppfödare.

Det tar upp en del historik om Maine Coon, standardfrågor, genetik och uppfödarfrågor. Hoppas att du ska finna materialet användbart!

Historik

Maine Coon rasens namn kommer från staten Maine i nordöstra USA där rasen tros ha uppstått. Delen Coon är lite mera mytiskt. Ursprungskatterna tenderade att vara bruntabby med en väldigt mörk och lång, välpälsad svans, lite som en tvättbjörn (raccoon) och människorna trodde att de måste ha uppstått genom en korsning mellan tamkatt och tvättbjörn, alltså en Maine Coon.

Idag vet vi förstås att det är en genetisk omöjlighet men det är en spännande historia iallafall.....

Det finns en hel del myter som handlar om Maine Coonens ursprung inklusive historien om att de ursprungligen kom från Marie Antoinette, den franska drottningen, och att de transporterades från Frankrike till Amerika för att skyddas från den franska revolutionen.

Trots alla dessa myter är det troligast att de utvecklades från parningar mellan korthåriga huskatter som kom tillsammans med tidiga nybyggare och angora liknande katter som kom in via båtar som seglade över Atlanten.

Här kommer Darwins teorier om att den starkaste överlever in. De som var bäst anpassade för ett liv i det hårda, kalla klimatet överlevde och kom att bli grunden till det vi idag känner som Maine Coon.

Människan har i liten omfattning påverkat rasen och den har fått förbli tämligen opåverkad sedan ursprunget.

Maine Coonen blev Amerikas motsvarighet till vår huskatt och levde på gårdarna där de var mycket respekterade för sin förmåga att fånga råttor och andra skadedjur.

Rasen har alla kännetecken för en god jägare; stora öron och ögon nödvändiga för att hitta bytesdjur och en stor och muskulös kropp för att fånga byten.

Klimatet i Maine är kallt och hårt och Maine Coons har en lång, silkig, raggig päls som är kort över huvud och skuldror men längre över rygg, mage, ben och bröst. Det är inte en utseendefråga utan för ren och skär överlevnad. Underpälsen är mjuk och täckt av en strävare väderbeständig överpäls som håller katten torr och varm. Pälsen skulle inte kunna vara ullig och fluffig som en perserpäls, då skulle den fastna i buskar och sly. Den raggiga pälsen fungerar som lager av tidningspapper med luftlager emellan som håller katten varm.

Benen måste vara långa, kraftiga och starka. Tassarna stora och runda med mycket päls mellan trampdynorna för att få en "snösko-effekt", återigen för att klara de bistra vintrarna.

Öronen måste vara stora och välpälsade, helst med tofsar och innerörats päls ska vara lång nog att nå utanför örats ytterkant.

Kragen börjar vid öronbasen och är normalt kraftigare hos hanar än hos honor.

Alla dessa yttre egenskaper är för att stoppa kylan och anpassa katten till det hårda klimatet.

Säsongsanpassning är vanligt så man kan förvänta sig en tunnare päls under sommarmånaderna, särskilt hos fertila Katter.

Men Maine Coonens stolthet är nog ändå svansen. Ibland brukar man skämtsamt prata om "svansen med en katt i ena änden".

Svansen ska vara minst lika lång som kroppen och välpälsad. Den ska kunna fungera som ett täcke som katten kan svepa om sig för extra värme och skydd.

Maine Coons har ställts ut i USA sedan 1860-talet. Till att börja med var det bönder som ställde ut sina katter vid sin egen årliga utställning "Skowhegan Fair" där Maine Coons från hela distriktet tävlade om titeln "Maine State Champion Cat".

Detta är ganska intressant med tanke på att man generellt pratar om att den första kattutställningen i USA ägde rum i Madison Square Garden 1895, 35 år senare.

Sorgligt nog så minskade Maine Coonen i popularitet när mer "flashiga" Perserkatter började importeras runt sekelskiftet 1800-1900.

I början av 1900-talen uppstod en "utställningsfeber" inom kattvärlden och kattutställningar började få spridning från nordöstra USA till mellanvästern och slutligen till västkusten. Vid ungefär samma tid började CFA (The Cat Fanciers Association, bildat 1908) att föra stambok (The CFA Stud Book and Registry). I första utgåvan av denna fanns 28 Maine Cats, som de kallades då. De var listade under förutsättning att det fanns ett intyg om att "både far och mor är av samma ras, långhåriga och att ingen av dem är korthårig". Det kan noteras att katt nummer 5 i CFA stamboken var en sköldpaddssilver hona som hette Molly Bond.

Under 50-talet började Maine Coons sin comeback även om Cat Fanciers Association (CFA) hade förklarat Maine Coonen som utrotad 1959!

De första organisationerna som godkände Maine Coon var The Canadian Cat Association och The American Cat Association 1967.

MCBFA (Maine Coon Breeders and Fanciers Association) bildades 1968 och här skrevs den första standarden för Maine Coon.

TICA godkände rasen vid bildandet av TICA 1979.

I CFA blev Maine Coon preliminärt godkänd i Maj 1975 och fick certifikatsrätt i Maj 1976.

FIFe godkände rasen 1984 och den första importerades till Sverige 1986. Den nu aktuella FIFe standarden godkändes 1994.

Några av de mest välkända MCO uppfödarna genom tiderna är MtKittery, Willowplace och Hillside från USA och Guldfakse från Danmark.

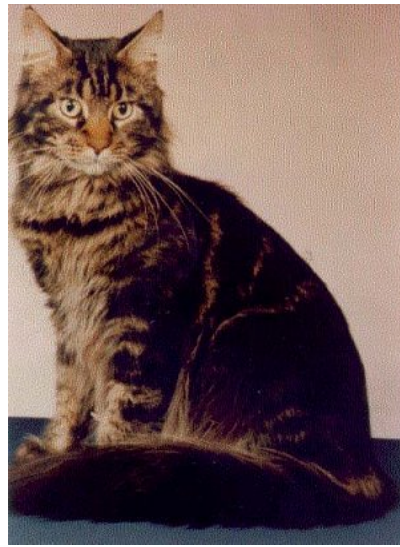
Bakom dessa uppfödarens linjer hittar vi de mer "extrema" katterna från Heidi Ho's linjer, klonerna (avkommor efter Heidi Ho Sonkey Bill och Tanstaaf Polly Adeline of Heidi Ho).

Självklart finns det många fler framgångsrika uppfödare, men dessa har mer än några andra gjort Maine Coonen till vad den är idag.

Välkända Katter som vi kan se i våra katters stamtavlor Idag är Hillside Mr Spock of Willowplace, Willowplace Jubilation of Winfield, MtKittery Rumford, MtKittery Pemaquid, MtKittery Penobscot och MtKittery Bemis.

Hillside Mr Spock of Willowplace

Mt Kittery Rumford

MtKittery Pemaquid

MtKittery Penobscot

MtKittery Bemis

De här uppfödarna har arbetat med katter som varit excellenta i typ och temperament. De har bestämt sig för en speciell "look", vad vi idag ofta kallar för "feral look". De har varit noggranna i sin selektering in i minsta detalj och det viktigaste av allt är att de samarbetat!

Maine Coon standard

Amerikansk & Europeisk Maine Coon – är det någon skillnad?

Maine coon är en av de största och populäraste raserna i världen.

De första Maine Cooner som kom till Sverige importerades i slutet av 1980-talet från England, bl a av Maffialigan, Mantas, Ylletrollets och några till. Dessa katter härstammade från CFA linjer.

Adixilo Moonraker (1988)

Koonluv Dear Boopsie (1986)

På den tiden så var det endast från England och Norge vi kunde köpa katter p g a karantänsreglerna.

I Norge fanns det inga Maine Cooner så det blev engelska katter som blev grunden för våra svenska Maine Cooner. 1989 föddes den första svenskuppfödda kullen hos Maffialigans.

Caprix Skylights (1989)

När Maine Coonen blev godkänd i FIFe 1984 så började det importeras fler och fler katter till övriga Europa och de flesta köpte katter från TICA uppfödare i USA.

Efter några år så insåg man att FIFe standarden behövde uppdateras baserat på hur våra europeiska katter såg ut och en ny version av standarden godkändes 1994.

Den arbetades fram av bl a Dorte Marie Kaplers, Guldfakses Maine Coon i Danmark, och hon utgick till stor del från TICA´s standard eftersom de flesta Maine Cooner hade importerats från TICA.

År 1994 kom lättnader i våra införelregler och svenska uppfödare började importera katter från Danmark.

I dag är det små detaljer som utgör skillnaden på våra katter.

FIFe och TICA har en mer utförlig beskrivning av huvudets uppbyggnad än vad CFA har. När vi sedan "plussar" ihop poängen så ser vi att FIFe och TICA har 40 p på huvudet och CFA har 30p. CFA har mer poäng på färg och mönster än vad FIFe och TICA har och därför är ofta CFA katterna vackrare i sina färger och mönster.

I dag när vi tittar runt på Maine Coonerna så ser vi att det är CFA katten som ändrats mest, den liknar idag mer en FIFe/TICA katt.

FIFe katterna motsvarar bättre FIFe standarden än vad CFA katterna motsvarar CFA standarden idag.

Vilka skillnader finns då i standarderna?

En skillnad gäller öronen.

CFA standarden lyder:

Shape: large, well-tufted, wide at base, tapering to appear pointed.

Set: approximately one ear's width apart at the base; not flared.

TICA standarden lyder:

Large, wide at base with outer base set just slightly farther back than inner base. Outer base just above the level of the top of the eye. Outside edges have a very slight outward tilt that is not past eleven and one o'clock. *Set fairly high on head* with inner edge of ear bases no more than one ear's width apart. Taller than the width at base but still in balance with head length. Moderately pointed ears appear taller due to lynx tips. Furnishings extend beyond outer edge of ear.

FIFe standarden lyder:

Large, wide at the base, moderately pointed.

Lynx-tufts are desirable, tufts of hair in the ears extend beyond outer edges of ears.

Set high on head with a very slight outward tilt.

Ears should be placed one ear's width apart, the width extends slightly in older cats

Lower base set just slightly further back than upper base

En annan sak som skiljer är poängfördelningen på päls, färg och mönster och ögonfärg.

I CFA standarden är det 20 p på pälskvalitet, 10 p på färg och mönster, 5 p på kvalitet och längd samt 5 p på ögonfärg (summa 35 p + 5 p)

I TICA standarden är det 10 p på pälslängd, 5 p vardera på färg, mönster och kvalitet (summa 25 p) Inga poäng på ögonfärg.

I FIFe standarden är poängen fördelade med 10 p på kvalitet, 5 p på färg och mönster, 5 p på pälslängd och kvalitet. En klar ögonfärg är önskvärd men har inga poäng.

Poängen på färg och mönster las till i standarden från 1 januari 2008. Innan dess låg det 10 p på pälslängd och kvalitet. (summa 20 p)

Eftersom det tidigare inte varit några poäng på färg och mönster har uppfödare inom FIFe inte haft det i fokus i avelsarbetet. FIFe katterna har därför inte lika vackra och dekorativa färger och mönster som CFA katterna i allmänhet har.

På samma sätt har man inte heller lagt någon vikt vid vitfläcksanlaget vilket lett till att hos FIFe katterna hittar vi ibland medaljonganlaget som inte är önskvärt i avelsarbetet.

Standardbeskrivningen av kroppen är i stort sett densamma i båda förbunden. Den ska vara i proportion för att ge ett rektangulärt intryck, brett bröstparti, kraftfull och välbalanserad med en lång svans med bred bas och avsmalnande. Svansen ska vara välpälsad och böljande.

Huvudformen är i båda förbunden beskriven som att den ska ha en square outline.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att skillnaderna i standarderna inte är så stora och att en Maine Coon, oavsett var den är uppfödd, i stort sett ser likadan ut.

Genetik

Enkel kattgenetik

Kattgenetik är läran om hur katten nedärver sina egenskaper. En kattindivids speciella egenskaper är resultat dels av miljö och dels av arvsanlag. Vissa egenskaper som pälsens färger och mönster beror framför allt på arvet och påverkas mindre av miljön. Kunskapen om kattgenetiken kan utnyttjas för att få fram vissa önskade egenskaper eller för att undvika ärftliga defekter. Önskade anlag kan t.ex. vara färger och mönster på ungarna. Vilka färger ungarna har bli lättare att konstatera när man vet vilka anlag föräldrarna har och inte har. Med genetikens hjälp kan man räkna ut vissa av de anlag en speciell katt eller tidigare katter i stamtavlan har.

Lite förenklat kan man säga att genetik är läran om hur vissa kännetecken ärvs från en generation till en annan.

Katten har 38 kromosomer i 19 par.

Varje kromosom består av tusentals genpar (alleler) som är uppbyggda av DNA. Genernas läge på kromosomerna kallas för locus.

När generna bildas (under celledelningen) sker en självkopieringsprocess som ska skapa identiskt lika dottergener.

Ibland händer det att något blir fel vid självkopieringen och en inexakt kopia skapas, en s k mutant. En mutation har uppstått.

Mutanten och ursprungsgenen behåller sitt läge på kromosomen, sitt locus.

Mutationer är oftast negativa eller neutrala men kan också vara positiva och föra utvecklingen framåt.

Genotyp och Fenotyp

En katts genetiska uppsättning kallas för *genotyp*.

Den del av kattens genotyp som man kan se med blotta ögat kallas för *fenotyp*.

En del katter kan t ex vara registrerade som silverkatter, därför att de genetiskt har silveranlag och ger det till sina avkommor, men de uppvisar inget silver och ställs därför ut som icke-silver och tävlar alltså efter sin *fenotyp*.

Autosomal eller könsbunden

Man pratar inom genetiken ofta om anlag som ärvs autosomt.

Med autosomt menar man anlag som inte sitter på könskromosomerna.

En katt har 38 kromosomer i 19 par varav ett par är könskromosomerna, hos honor xx och hos hanar xy.

Anlag som ärvs beroende på kön kallas könsbunden nedärvning.

Dominanta och recessiva anlag

Vi skiljer på dominanta anlag och recessiva anlag.

Gener som styr en särskild egenskap återfinns alltid på samma locus på den kromosom som bär dem och de återfinns alltid parvis.

De kan vara antingen dominanta eller recessiva gentemot varandra. Ett dominant anlag tar överhanden (dominerar) över ett recessivt (vikande) anlag, och behöver således bara finnas i en upplaga, för att utöva sin verkan.

Ett recessivt anlag måste finnas i dubbel upplaga för att manifestera sig, synas.

Dominanta anlag kan således dölja att katten bär ett recessivt anlag, dvs. det recessiva anlaget finns dolt och man ser det inte. I litteraturen benämns dominant anlag med versaler (stora bokstäver) och recessiva anlag med gemener (små bokstäver).

Till exempel kan en svart katt bära på ett anlag för dilution (utspädd färg) som är ett recessivt anlag. Det syns inte på katten men om den paras med en likadan partner så kan avkommorna ärva anlaget från båda föräldrarna och därmed kan det bli blå kattungar i kullen.

Ofullständig penetrans och variabel expressivitet

Förutom att anlag är dominanta eller recessiva gentemot varandra kan anlaget också visa sig på ett ofullständigt sätt beroende på något som inom genetik kallas för ofullständig penetrans, (en del katter visar aldrig egenskapen trots att de bär på anlaget, men de kan ändå ge anlaget till sina avkommor) och variabel expressivitet (olika katter drabbas olika kraftigt).

Det finns flera exempel på anlag som fungerar på det här sättet både inom färggenetiken och för andra egenskaper.

Homozygot – heterozygot

Katter med två likadana anlag (t.ex. dd) sägs vara homozygota i anlagsparet. Ordet homozygot är sammansatt av homo, som betyder lika, och zygot, som betyder befruktad äggcell. Cellen har vid befruktningen fått två likadana anlag, ett från vardera föräldern, katten har dubbel uppsättning av ett anlag. Homozygota katter nedärver detta anlag till alla sina avkommor i och med att de bara kan producera könsceller med den genen på detta locus.

Den andra möjligheten, där anlagen är olika (t.ex. Dd), kallas heterozygot. Här har homo ersatts av hetero som just betyder olika. Vissa av könscellerna som den heterozygota katten producerar kommer att innehålla den ena genen och vissa kommer att innehålla den andra. Förhållandet mellan dem blir hälften av varje. En heterozygot katt kommer således att vara bärare av det recessiva anlaget, dvs. den genen vars verkan inte är synlig eller märkbar.

Huvudgener – polygener

Huvudgenerna kan ibland påverkas av små gener som kallas polygener (poly=många).

Färgintensitet, storlek och pälsmängd är exempel på anlag som kan påverkas positivt eller negativt av mängden polygener som har effekt på just det anlaget.

Man kan likna det vid att polygenerna fungerar som ett antal + eller – på ett visst anlag.

Man kan försöka använda sig av polygenetisk påverkan i avelsarbetet men eftersom polygenerna är många och spridda på olika kromosomer kan man inte direkt bedöma nedärvningen av dem.

Polygener kan grovt sett delas upp i två grupper, en grupp som visar effekt i sig själva utan några huvudgener och en grupp som modifierar huvudgenernas uttryck. Egenskaper som storlek och kroppsform regleras av den första gruppen och egenskaper som färgnyanser och pälsars kvalitet etc. regleras av den andra gruppen.

Polygener måste alltså förekomma i en större mängd för att visa sin effekt. Varje gen ger en liten effekt, när denna gen adderas till andra gener av samma typ ökas dess inverkan på en egenskap i en viss riktning. Man talar också om modifierande gener eller kvantitativa gener.

De flesta egenskaper ärvs polygenetiskt.

Färger och Mönster

Trots att katter kan ha en sådan otrolig variation av färg och mönster finns det i grunden bara två sorters pigment, rött och svart.

Pigmentet heter melanin och det är melaninkornens utseende och fördelning i hårstrået som ger den stora variationen av färger och mönster.

Rött melanin kallas phaeomelanin och svart melanin kallas eumelanin.

Anlaget för röd färg (phaeomelanin) ärvs på x-kromosomen (könsbunden nedärvning).

Eftersom honor har dubbel uppsättning av x-kromosomen kan honor bära två färganlag, hanar kan bara bära ett färganlag om de har en normal genuppsättning (xy).

Det röda färganlaget tecknas O som står för orange. Motsatsen, dvs. svart eller icke-rött (frånvaro av ett anlag för röd färg) tecknas med lilla o.

En hona med ett anlag för röd färg och ett anlag för icke-rött skrivs Oo. Hon får alltså både röd och svart färg och blir då sköldpaddsfärgad.

En hane med ett anlag för röd färg skrivs Oy medan en hane utan anlag för rött skrivs oy, där y anger att det är en hane.

Alla genetiska anlag har en kod t ex O för rött färganlag eller D för fullfärgsanlag.

Dessa ska inte blandas ihop med de koder som återfinns i EMS systemet (Easy Mind System) som används i våra stamtavlor där t ex d står för röd solid, se sid 27

Några vanliga färg- och mönsteranlag hos Maine Coon

Maine Coon är godkänd i en stor variation av färger och mönster. De enda färger som inte är tillåtna på Maine Coon är himalayamaskning och olika varianter beroende på chokladanlag (choklad, lila, kanel och fawn).

De vanligaste färgerna på Maine Coon är olika varianter av svart eller rött med mönster (svarttabby, blåtabby, rödtabby osv).

Här är en kort sammanfattning över de vanligaste anlagen vi behöver ta hänsyn till i Maine Coon aveln och hur de verkar.

Anlag	Dom/Rec		Motsats		
Röd färg	Könsbundet	O	Icke-rött	o	x-kromosomen
Dilution	Recessivt	d	Fullfärg	D	
Vitfläck	Co-dominant	S	Ej vitfläck	s	SS = mycket vitt ss = inget vitt
Helvit	Dominant	W	Ej vit	w	Täcker över grundfärg/mönster
Silver	Dominant	I	Icke-silver	i	
Vidbandsanlag	Ofullständigständigt dominant	Wb	Normal bandbredd	wb	WbWb ger shell, Wbwb ger shaded. Kallas golden på icke-silver katter
Agouti	Dominant	A	Solid	a	
Tabby	Recessivt	tb			Samverkar med A
Tigré	Dominant över tabby	T			Samverkar med A. Kan bli spotted.
Tickad	Dominant över tigré	T ^a			Samverkar med A

Samlingsnamnet för mönstren är på svenska agouti men på engelska säger man tabby vilket ofta leder till förvirring v g de olika mönstren.

Svenska	Engelska
Agouti	Tabby
Tabby	Blotched (classic) tabby
Tigré	Mackerel tabby
Spotted	Spotted tabby
Tickad	Ticked tabby

Anlaget för icke mönstrat, solid, är recessivt och har en fullgod inverkan på svart pigment men inte på rött. Alla röda katter uppvisar mönster även de solida. Man kan säga att katter med dubbla solidanlag som är svarta i grundfärgen får ett "täcke" över sig som gör att mönstret under inte syns medan röda katter får ett "genomskinligt tyg" över sig som suddar ut men inte döljer mönstret helt.

Helvita katter har ett "vitt lakan" över sig som gör att den underliggande färgen och mönstret helt döljs av det vita. Anlaget för helvitt är dominant.

Korsningscheman

Om man lite enkelt vill titta på två tänkta föräldrars anlag och vilket statistiskt utfall en parning skulle ge kan man använda sig av sk korsningsscheman. T ex kan vi titta på hur anlaget för rött skulle se ut mellan en sköldpaddsfärgad hona och en röd hane.

		Pappa katt	
		O	y
Mamma katt	O	OO	Oy
	o	oO	oy

Förklaring: OO=röd hona , Oy=röd hane , oO=sköldpaddsfärgad hona, oy=svart hane.

Resultatet blir alltså (statistiskt) 25% röda honor, 25% röda hanar, 25% sköldpaddsfärgade honor och 25% svarta hanar.

Varje anlag som man vill titta på hos föräldrarna; färg, dilution, mönster osv kan man lägga in i ett sånt här korsningsschema för att se det möjliga utfallet hos avkommorna.

Ibland vet man inte om någon av föräldrarna är bärare av ett recessivt anlag t ex dilution. Om vi t ex tittar på en svart pappa och en blå mamma så kan ett korsningsschema för just dilutionsanlaget se ut så här:

		Pappa katt	
		D	-
Mamma katt	d	dD	d -
	d	dD	d -

Där dD står för fullfärgade kattungar som bär dilutionsanlag och d- står för kattungar som antingen kan bli diluterade (om pappa katt bär på anlaget) eller också blir de fullfärgade bärare av dilutionsanlaget (om pappa katt inte bär på anlaget).

Avelsinriktning – några begrepp

Inavel, linjeavel och utavel

Vad som är bra eller dåligt med olika slags avel går inte att säga, det är hur en uppfödare använder sig av dessa som gör om det blir bra eller ej.

Inavel är avel mellan två nära besläktade katter, exempelvis mor-son, far-dotter, brorsyster. Inavel är tydlig i en stamtavla där man kan se samma katt två gånger på två generationer, ex. far-dotter, eller en katt på samma generationsnivå på både moderns och faderns sida, ex samma katt är både mormor och farmor.

Linjeavel är också inavel, bara ett snällare ord. Det är avel mellan katter som är släkt, men inte så nära släkt som ovan. Det kan exempelvis vara parning mellan kusiner eller farfar – barnbarn. Linjeavel kan ses i en stamtavla när samma namn dyker upp men med minst en generation emellan, eller kusiner som sagt.

Utavel är när man parar två katter från olika linjer. Detta kan man se på en stamtavla om ingen katt finns två gånger på flera generationer bakåt.

Som ni förstår så är det viktigt att kunna läsa en stamtavla. Det räcker inte bara med att köpa katter från olika uppfödare och tro att man får två katter av olika linjer som man kan para ihop hur som helst.

Om du till exempel köper en hane från uppfödare A, och en hona från uppfödare B, utan att ha satt dig in i deras stamtavla, så kan det sluta med att man parar väldigt nära släktingar utan att veta om det. Uppfödare A kan ha köpt besläktade katter från uppfödare B.

Vad är då fördelar respektive nackdelar med olika typer av avel?

Först en lista på varningssignaler som kan dyka upp om man inavlar eller linjeavlar för mycket, eller använder en katt som är mycket inavel i.

- Döda kattungar. Kattungarna föds levande men tynar bort och dör.
- Generellt minskade kullstorlekar (enstaka små kullar har inget med inavel att göra)
- Minskad fertilitet, gäller såväl hane som hona. Även här finns det ingen anledning till oro om det bara händer någon enstaka gång .
- Temperamentsförändringar
Kattungarna blir rädda, skygga eller arga. Här spelar uppväxt och miljö en stor roll, men om man överlag får kattungar med sämre temperament, så bör man fundera på orsaker
- Defekter, såsom svansknickar, kryptorchism mm

Får man då problem i sin avel så är det vanligt att man skyller på inavel, och inavel kan ställa till problem, men inavel kan också ha en positiv effekt.

Vad är då fördelarna med inavel?

Det vanligaste skälet till varför man gör en inavel är för att befästa ett särskilt kännetecken hos rasen i fråga. Till exempel om en Maine coon har en mycket fin profil och nedärver det till en del av ungarna, så kan man befästa typen med hjälp av inavel eller linjeavel. När man har gjort det så kan man ha en linje som ger generellt bra profiler.

Ett av problemen med inavel är dock att medan man befäster en bra sak så kan man få en annan mindre välkommen effekt på köpet. Till exempel, du får ett bra typat

huvud, men tappar öronstorlek eller får mindre storlek på katten.

Linjeavel ger liknande effekter som inavel, men det går långsammare att befästa den sak man är ute efter. Eftersom linjeaveln gör att det går långsammare att befästa önskvärda kännetecknen, så går det även långsammare att befästa de icke önskade kännetecknen och det gör det möjligt för uppfödaren att göra något åt det innan det blir ett stort problem.

Här kommer de så kallade polygenerna in. En katt som har samma katter flera gånger i stamtavlan, får också många lika gener som förstärks för varje gång. Men kom ihåg att även de "dåliga" egenskaperna förstärks så det gäller att känna till katterna i stamtavlan, vilka egenskaper de har innan man fördubblar dem.

Utavel (outcrossing) används ofta för att vitalisera en linje som har blivit för hårt inavlade. Då man genom en utavel tillför nya gener till linjen så kan man återställa till exempel storlek eller fertilitetsproblem.

Problemet med utavel är att om man bara gör det hela tiden så kan man få väldigt många olika typer inom en och samma ras. Ett annat problem är att om man parar in en helt ny linje som man inte vet något om, kan man få effekter som man kanske inte vill ha.

Av detta kan man dra slutsatsen att det inte finns något rätt eller fel ifråga om hur man avlar. Det som fungerar för en uppfödare kanske inte alls är bra för en annan. I sista hand är det uppfödarens eget ansvar att se till att det föds friska kattungar, fria från genetiska defekter och om de dyker upp, att man åtgärdar det efter bästa förmåga.

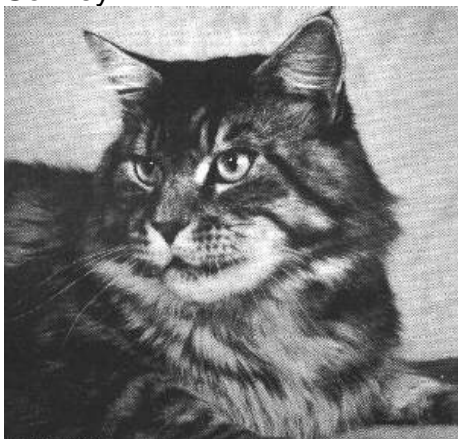
Kloner

När man pratar om Maine Coon så kommer man förr eller senare att stöta på begreppet "kloner". Vad är då kloner?

Maine Coonen har ju funnits som ras i långt mer än 100 år och grundas på ett stort antal katter.

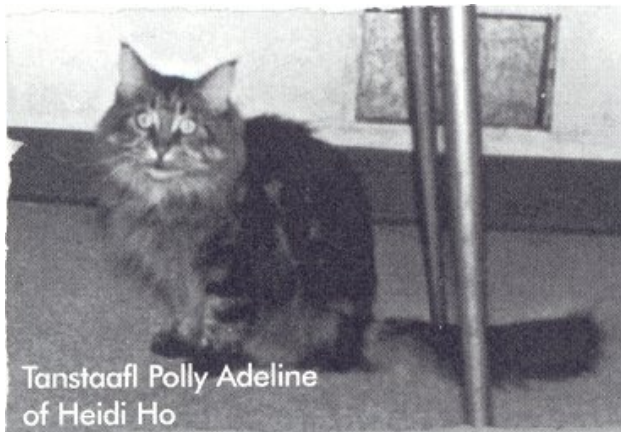
Om man tittar i många Maine Cooners stamtavlor hittar man dock ett antal katter från 70-80 talet som har stamnamnet Heidi Ho.

Connie Condit etablerade stamnamnet Heidi Ho i början av 70-talet. Hon började sitt avelsarbete med en noviskatt som fick namnet Andy Cat of Heidi Ho. Han parades med ytterligare en noviskatt, Bridget Cat of Heidi Ho och från deras tredje kull behöll Connie 3 honor och 2 hanar som hon avlade vidare på. I kombinationen Heidi Ho Henry Sayward och hans dotter Heidi Ho Henrietta Cat 1978 föddes Heidi Ho Sonkey Bill.

Heidi Ho Sonkey Bill

Sonkey Bill i sin tur parades med Tanstaaf Polly Adeline of Heidi Ho.

Tanstaaf Polly Adeline of Heidi Ho

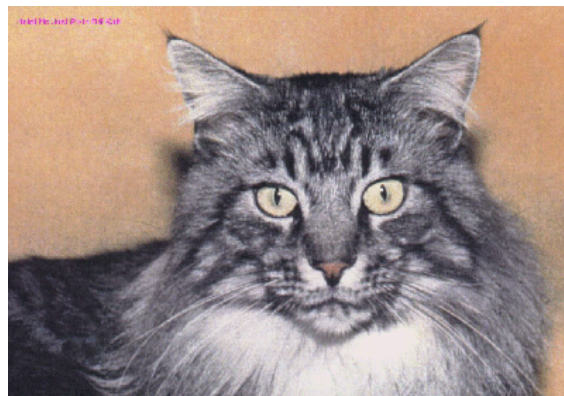
Deras avkommor blev överraskande lika, nästan identiska! Som kloner....
Sonkey Bill och Pollys avkommor var framgångsrika på utställning och de användes flitigt i aveln. Det är alltså avkommorna efter Heidi Ho Sonkey Bill och Tanstaaf Polly Adeline som vi idag benämner "kloner".

När man pratar om "klonerna" är det de här katterna man refererar till:

Heidi Ho Annabel Lee of Tycoon
Heidi Ho Aurora of MtKittery
Heidi Ho Barnaby Katt
Heidi Ho Camille of Calicoon
Heidi Ho Canth of Tanstaaf
Heidi Ho Coon Victoria
Heidi Ho Just Plain Bill Katt
Heidi Ho Justin Morgan Katt
Heidi Ho Lady Arwen of Mary B
Heidi Ho Lovey Mero of Meunerie
Heidi Ho Molly Brown of Tanstaaf
Heidi Ho Percival of Meunerie
Heidi Ho Portius of Old Farm
Heidi Ho Rachel Adeline
Heidi Ho Richard III of Charmalot
Heidi Ho Sasquatch of Ktaadn
Heidi Ho Wilyum of Ktaadn

Heidi Ho Aurora of MtKittery

Heidi Ho Just Plain Bill Katt

Foundation & 'Outcross'

Ofta stöter man på begreppet "foundation" när man pratar om Maine Coon. Det är lite förvirrande därför att "foundation" kan syfta på två ganska olika företeelser inom Maine Coon avel.

Det ena är att foundation benämns en katt utan stamtavla som tas in i avelsarbetet. Man brukar också tala om noviskatt.

Det finns flera uppfödare av Maine Coon som arbetar med att ta in foundationkatter i sin avel och para med registrerade Maine Coon.

Avkommorna till en sådan parning får benämningen F1 (foundation i första generation). I kommande tre generationer efter en sådan katt får de beteckningen F2-F4 och först i femte generation får de en s k komplett stamtavla.

Den här typen av avel kallas foundationavel och förekommer i flera raser, särskilt där avelsbasen är begränsad.

Thunderpaws, Choate och Kumskaka är välkända Maine Coon uppfödare som arbetar med foundationavel.

Syftet med foundationavel är bl a att bredda avelsbasen. Det är ett långsiktigt avelsarbete då man ofta på kort sikt förlorar en del i typen när man tar in noviskatter.

Det andra sammanhanget där begreppet foundation förekommer är delvis kopplat till de tidigare nämnda klonerna ovan.

Förutom Andy Cat of Heidi Ho & Bridget Cat of Heidi Ho så togs ytterligare några noviskatter in i Maine Coon aveln vid ungefär samma tid.

Eftersom man avlade så intensivt på avkommorna från dessa fem noviskatter så pratar man ibland om dem som om de skapade en ny avelsbas, blev en ny grund för Maine Coon aveln (grund = foundation).

Man menar att avelsbasen för Maine Coon stramades åt så kraftigt att man även idag mäter förekomsten av de här fem katterna i stamtavlorna och man pratar då om Top 5, Top 3 och Top 2.

Outcross, eller utparning, är när man väljer två avelsindivider från väldigt obesläktade linjer. Man har kanske parat på samma linje under en tid, linjeavel, och behöver ta in en ny linje för att bredda.

Ibland pratar man om outcross när man tar in en noviskatt eller en F1-F4 och det kan naturligtvis vara en outcrossparning, men man kan även välja en annan obesläktad linje.

Show

Ibland hör man uppfödare prata om "showlinjer". Det finns egentligen ingenting som heter "showlinjer" men man kan anta att man med det menar ungefär motsatsen till foundationavel och att det är ett uttryck för att man avlar för att nå framgång på utställningar.

Min tro här är att det var katter från de stora uppfödarna som nådde fina utställningsframgångar och användes mer i aveln än andra katter. Men att använda ordet showlinjer kan ibland låta negativt då en del uppfattar det som om man endast lägger vikt vid typen. Så är det absolut inte!

Hillside, Willowplace, MtKittery och de andra stora framgångsrika uppfödarna lägger ner lika mycket arbete på temperament och sundhet. Vi måste alla förstå att dessa 3 saker – typ, temperament och sundhet - är oerhört viktiga och vill man vara en aktiv och framgångsrik uppfödare i så många år så säger det sig självt att det ej bara går att avla på typ utan man måste tänka på alla tre.

Att välja avelsdjur

När man börjar med kattuppfödning bör man ha ett mål med sin avel oavsett vilken ras man arbetar med. Måla upp den "perfekta" katten i ditt inre eller ta en bild på en Maine coon som ni tycker är vacker och motsvarar rasstandarderna och ha den som mål. Fundera också på vilka aspekter som är viktigast för dig i ditt avelsarbete och sätt upp några principer för hur du vill arbeta. Stor skala – liten skala, hälsofrågor, foundation osv.

Det är oftast en hona som startar ett katteri. Titta på din hona, och eventuell hane, och var kritisk.

Har honan verkligen så goda egenskaper att man ska avla på henne?

Vad har hon för tillgångar i aveln och vad behöver bättras på?

Välj partner utifrån detta, och det behöver inte alls vara den hane som alla andra använder. Den hanen kanske inte alls passar ihop med din katts egenskaper.

Vill man börja föda upp katter så ska man vara noga i sitt val av avelshona. Köp aldrig en hona av sällskapskvalitet med avsikten att "jag kanske vill ta en kull".

Då är det bättre att avstå från avel på den katten. Satsa då hellre på ytterligare en katt med bra avelsegenskaper. Här nedan följer några punkter att tänka på vid val av avelskatt.

Typmässiga fel

Det finns en del fel och defekter som man generellt inte ska avla på oavsett vilken ras man arbetar med. Dessa finns skrivna i SVERAKs stadgar och regler samt i FIFe's General Parts.

Sedan finns det en del exteriöra fel som är relaterade till rasen:

- Klen benstomme
- För låg panna (flat)
- Rak profil
- Dåligt boxparti
- Svaga kindben

Övriga saker att tänka på vid val av avelskatt

Nu är det ju inte bara typ och färg som man ska tänka på vid val av avelskatt. Här följer ännu en lista på saker att tänka på.

- **Temperament**, A och O!! I allra högsta grad ärftligt!
- **Pälskvalité**
- **Stamtavla**, lär er "läsa" en stamtavla!
- **Kullstorlekar** hos föräldrar
- **Reproduktionsförmåga** (lätt att bli dräktiga?), kolla föräldrar!
- **Goda mödrar**, som ovan kolla föräldrar...
- **Förlossningskomplikationer**, finns det i slakten?
- **Kända defekter**, finns det några i slakten?
- **Varianter och färger**, spelar roll beroende på vad man vill ha
- **Look!**

Mycket att tänka på, och man måste kunna se kritiskt på sina katter och veta deras svagheter, men givetvis också dess goda egenskaper som gör att man vill avla på just den här katten.

Så har man då köpt en hona, som passar till avel förhoppningsvis, och vill komma igång.

Man har läst in sig på genetiken, satt sig in i vad det innebär att vara uppfödare, ställt ut sin katt för att få reda på förtjänster och svagheter på sin hona. Flera gånger helst, eftersom olika domare tyvärr kan ha olika uppfattningar.

Man har pratat med andra uppfödare kanske, fått "tusen" olika goda råd och så börjar man leta efter en blivande fästman till sin katt.

Kompensationsavel och kompletteringsavel

Man kan välja hane utifrån två aspekter: förstärka de redan goda egenskaper som ens hona har eller kompensera svagheter.

De flesta avlar nog med så kallad kompensationsavel, dvs. har man en katt med brett ansatta öron så försöker man hitta en katt med så perfekt öronplacering som möjligt, eller har katten dålig haka så försöker man hitta en hane som har jättebra haka. Men har man en hona som har det mesta "på plats" så kan man försöka hitta en hane som är lik henne i uttryck och egenskaper, det blir ofta väldigt bra resultat av det. Man talar om kompletteringsavel, de båda katterna kompletterar varandra och förstärker de redan goda egenskaperna hos båda individerna.

Att hitta en hane som passar visar sig kanske inte bli så lätt som man först trodde.... Många hankattsägare kanske inte lånar ut sin hane, en del kan ha så kallade restriktioner på honom som gör att de inte får låna ut honom. Hittar man en hane så är det inte säkert att han parar just min hona, eller han parar, men honan blir inte dräktig. Man får bereda sig med tålmod om man vill hålla på med kattavel.

Parning

Inför parning är det bra om man har kommit överens med hankattägaren och skrivit ett sk parningsavtal så att det inte uppstår några oklarheter i efterhand om vad som gäller för betalning, omparning osv.

Man bör också ha kommit överens om ev. tester som ska göras före parning (oftast FIV/FelV test).

Det vanligaste är att honan reser till hanen för parning.

Honan bör löpa ordentligt innan hon släpps ihop med hanen och en vanlig rekommendation är att de sätts ihop på löpets 2-3 dag och parar i 3-4 dagar ungefär. Efter parning får man bereda sig på att vänta i ca 3 veckor innan man kan se tecken på att honan är dräktig. Lite rosa och svullna bröstvårtor, ökad aptit och sömnbehov är de vanligaste tecknen.

En hona går sedan dräktig i ca 65 dagar. Man brukar räkna från dagen efter första parningen.

Kattungar

Maine Coon föder ofta ganska normalstora kullar om 4-6 ungar men ibland ser man både mindre och större kullar vilket är helt normalt.

Vikten på kattungarna kan variera enormt mycket, allt mellan 80 – 130 eller t o m mer.

Födelsevikten har ingenting att göra med hur stor katten blir som vuxen. Man ska vara ordentligt förberedd när man ska ha kattungar; en lugn plats, varma handdukar, mjölkersättning, pengar och ledigt från arbetet. ☺

Att välja rätt kattunge

Hur bedömer man kattungarna i en kull? Vilka har möjligheter att bli en avels- eller utställningskatt? Vilka blir "bara" till sällskap?

Eftersom Maine Coonen fortsätter att öka i popularitet i allt snabbare takt så är det extra viktigt att tänka på vilka katter vi avlar på. Vi vill ju åstadkomma en så bra standard som möjligt och då är det viktigt att kritiskt välja rätt avelskatter.

De problem vi har idag inom Maine Coonaveln är just mångfalden av olika typer. Det är en stor kvalitetsvariation hos de svenska Maine Coonerna.

Domarna är tyvärr inte helt överens heller, de prioriterar olika saker.

Nedanstående punkter, kan om inte annat vara till hjälp för de upp födare som precis har börjat föda upp Maine Coon. Jag får ofta telefonsamtal om just detta – "hur vet jag om katten är bra eller ej??"

Här följer några punkter att ha som riktlinje när man "bedömer" en kull kattungar!

- Gör en första bedömning av kattungarna direkt efter födsel medan de ännu är våta. Då ser man skelett och huvudform bra. Det man ska titta efter är bra höjd i huvudet, en mycket djup haka och en stor och markerad box samt en proportionerlig kropp.
- Sedan får man avvakta och hålla koll på utvecklingen under de kommande 12 veckorna
- En katt med avel eller utställnings potential skall överensstämja så mycket som möjligt med standarden på Maine coon. En katt med stor utställningspotential skall förutom att vara ett utomordentligt exemplar för rasen, även ha det där lilla extra som gör att den verkligen "syns" i kullen.
- En katt ämnad till avel skall också vara helt enligt standarden typmässigt
- Kattungar som har typmässiga fel bör säljas till sällskap

Är man ny som uppfödare och tycker att det är svårt att se allt detta på kattungar så ta hjälp av en uppfödare som ni har förtroende för och som har mer erfarenhet. Försök också att åka och titta på så många kattungar som möjligt, ju fler man ser desto bättre.

Lova **aldrig** en potentiell kattungeköpare att just den kattungen blir en "vinnare"! Besvikelsen blir så mycket större då om det visar sig att katten inte alls håller för utställning.

Uppfödare – ett ansvar

Som uppfödare har man ett stort ansvar. Man har ansvar för de *djur* man har självklart men också gentemot *köparna* och ev. nya *uppfödare* man säljer till. Flera aspekter av ansvaret för djuren regleras av Djurskyddslagen samt regler inom det förbund man tillhör t ex SVERAK (FIFe).

Ansvaret man har gentemot köparna regleras i Konsumentköplagen resp Köplagen samt i förbundsreglerna.

Om man väljer att sälja en avelskatt till en ny uppfödare tar man också på sig ett stort ansvar som mentor och bör tänka på att man ska ha tillräcklig kunskap och erfarenhet själv för att kunna guida och stötta en ny uppfödare. Om man inte kan det bör man avstå att sälja avelsdjur till nya uppfödare.

Man har också ett stort ansvar gentemot rasen.

Viktiga frågor att ställa till sig själv innan man startar sin bana som uppfödare är:

Varför vill jag bli uppfödare?

Vad vill jag uppnå med mitt avelsarbete?

Vilken ambition har jag?

Vilka mål och förutsättningar har jag för mitt avelsarbete?

Bilagor

Några välkända Maine Coon uppfödare

Det finns några stamnamn som vi alla känner igen från våra Maine Cooners stamtavlor. Namn som Hillside, MtKittery, Willowplace och Guldfakse. Här kommer lite mer information om några av dessa välkända Maine Coon uppfödare.

Intervju med Barbara Ray, Willowplace, South Carolina USA

Vilket år startade du din uppfödning?

Jag började förda upp Maine Coon 1981. Jag hade en Maine Coon liknande huskatt som jag tagit hand om 1969 när jag fortfarande studerade. Hon blev drygt 18 år. Därigenom blev jag bekant med rasen flera år innan jag började föda upp dessa underbara katter. Kärleken till min första Maine Coon var det som fick mig att börja.

Är det någon speciell katt som betytt mycket för din avel?

Min Willowplace Lilly Snow, dotter till Charmalot Katie of Willowplace och Willowplace X Tanstaafll Druid of Seelieshire har betytt mycket för mig. Lilly Snow levde drygt 17 år och var mor till många underbara avkommor. Hennes barn exporterades över hela världen för avel och utställning.

Är det något i standarden som betyder något speciellt för dig? Något som är typiskt för dina katter?

Jag värdesätter den vackra, raggiga pälsen och den utpräglade vilda looken hos Maine Coonen. Rasens intelligens och underbara personlighet.

Har du något budskap till nya uppfödare av Maine Coon?

Maine Coonen är en naturras. För mig är det väldigt viktigt att låta rasen behålla sin naturliga egenskaper och inte förändra rasen.

Rasen har generellt en lång livslängd. Det är viktigt att beakta det i avelsarbetet och säkerställa att det kvarstår.

Till nya uppfödare: Jag känner att den enda anledningen att man ska ge sig i kast med uppfödning av Maine Coon är att man älskar rasen – många av oss som börjat med Maine Coon avel har haft underbara katter och verkligen blivit förälskade i rasen. Vi vill sprida denna underbara ras till glädje för fler. Detta är anledningen till att föda upp Maine Coon.

Var selektiv – välj med omsorg – ta dig tid. Jag började med en noga utvald avelskatt. Efter 5 år hade jag fortfarande bara 5 katter i mitt avelsprogram. Ta det lugnt och studera stamtavlor.

Dortemarie Kaplers, Guldfakse, Danmark

När man startar som uppfödare är det ofta svårt att hitta sin linje. Idéer förändras på vägen, liksom katterna, och den inriktning man får till slut är ofta mycket olik det man började med.

Så var det dock inte för Dortemarie Kaplers, katteriet Guldfakse i Danmark.

När hon startade sin uppfödning så valde hon väldigt noggrant, valde en linje och höll sig till den. Hon har rykte om sig att vara en av de mest framgångsrika Maine Coon uppfödarna i Europa, ett välförtjänt rykte.

Hennes katterinamn är vanligt förekommande i en stor del av europeiska Maine Cooners stamtavlor och katterna från Guldfakse har kommit att bli goda avelskatter och de har haft stor framgång i utställningssammanhang.

Så, var det en lättförtjänt framgång?

Dortemaries första möte med Maine Coonen var för ca 30 år sedan när hennes mormor återvände efter en resa till Kanada och berättade historier om hennes vänners vackra, vänliga katter. Dortemarie erkänner att hon var mer intresserad av sin Old English Sheepdog och fäste lite vikt vid sin mormors berättelser. En vän till Dortemarie importerade en Norsk Skogkatt 1976 vilket väckte hennes intresse för katt och två år senare flyttade den första Norska Skogkatten in i hushållet och detta blev inkörsporten till kattuppfödning.

Inte förrän 1982, fem år efter att hennes mormor avlidit, som Dortemarie hittade ett kuvert med bilder från Kanadaresan. Där fanns också bilder på de vackra, vänliga katterna och som Dortemarie säger: " Gissa vad? Det var Maine Cooner! Nu blev jag intresserad!"

Dortemarie fortsätter: " 1983 reste jag till en kattutställning i Berlin. Där var 28 Maine Cooner till bedömning och FIFes domarkommitté skulle avgöra om rasen skulle bli godkänd i FIFe. Alla katterna var amerikanska Maine Cooner. För mig såg de ut som Norska Skogkatter! Jag kunde helt enkelt inte se någon skillnad. Vid den tidpunkten hade jag en ung silvertabby Norsk Skogkatt som vann allt på utställningarna. Ett år var han Bästa Norsk Skogkatt i Europa. För oss var han standarden! En av Maine Coonerna som ställdes ut i Berlin var en silver tabby hane. Den katten och min Norsk Skogkatt kunde varit bröder! Så jag bad den amerikanska uppfödaren på utställningen att berätta för mig om skillnaden låg. Det gjorde hon men jag kunde fortfarande inte se någon skillnad. Vem hade rätt och vem hade fel?

Senare förstod jag att det var jag som hade fel, inte den amerikanska uppfödaren och när jag förstod det så bestämde jag mig för att försöka övertyga alla här i Europa om att vi var tvungna att ändra vårt sätt att se på dessa två raser".

"Jag lyckades, men det tog åtta år att övertyga folk. Steg för steg började uppfödarna lyssna och så småningom insåg de, och blev övertygade av de fakta jag lade fram. Jag skapade inte Maine Coon looken, det gjorde amerikanerna. Vad jag dock gjorde var att jag valde, för vår FIFe standard, den standard som låg längst ifrån standarden för Norsk Skogkatt. Det är ingen hemlighet att det var TICA standarden. För mig så var CFA Maine Coonerna alldeles för lika den Norska Skogkatten och det är ett problem som vi har även idag."

Dortemarie var den andra personen som importerade katter till Danmark och det var hon som såg till att rasen blev accepterad där.

Till en början varierade uppfödarnas åsikter väldigt mycket även om de är mer lika idag.

Dortemarie säger att det var väldigt mycket frustration i början och inte alls trevligt! Men hon kämpade sig fram med bilder, artiklar, böcker, ja vad som helst som hon kunde komma över från USA och hon åkte på så många amerikanska utställningar som möjligt; CFA, TICA och CFF för att lära så mycket som möjligt om de olika typerna och looken.

Nu är Dortemarie nöjd med Maine Coonens utveckling i Danmark.

Dortemaries berättelse om hennes start som uppfödare skulle nästan kunna ge intryck av att det skedde av en slump! Hon blev uppringd en natt av en amerikansk uppfödare som var intresserad av hennes Norsk Skogkatt – en hankattunge speciellt. Uppfödaren erbjöd Dortemarie en kattunge i utbyte – en Maine Coon i utbyte mot en Norsk Skogkatt.

Då det var mitt i natten och Dortemarie var väldigt sömning så tackade hon ja, trots att hon inte var särskilt intresserad av Maine Coon. Hon tänkte att om hon ägde en MCO kanske det skulle vara lättare för henne att precisera olikheterna mellan raserna.

Så 1985 bar det iväg till en TICA utställning i New York för att utbyta katter. Dortemarie hade med sig silver tabby NFO:n och alla domarna sa att det var en vacker katt men att den såg ut som en Maine Coon! Det var på den här utställningen som Dortemarie fattade sitt beslut. Hon såg två MtKittery bröder, väldigt olika sinsemellan, och hon föll omedelbart för den ene, MtKittery Rumford. Hon bestämde sig för att det här var rätt typ av Maine Coon för Europa eftersom han var "så långt från en Norsk Skogkatt som du kan komma". Därefter har hon aldrig tvivlat på att det var ett riktigt beslut, även om hon tycker att flera olika typer kan vara acceptabla och ändå följa standarden. Dortemaries första Maine Coon var Maineline Acadia, en sköldpaddstabby med vit hona som snart följdes av Maineline Scoodic, en bruntabby och vit hane.

Dortemarie föredrar mest de extrema katterna från Heidi Ho linjerna, "klonerna" (avkomor efter Heidi Ho Sonkey Bill x Tanstaaf Polly Adeline of Heidi Ho). Vad gäller de olika typerna så medger Dortemarie att Maine Coonen har förändrats en hel del genom åren, speciellt i Europa. Men hon anser inte att någon har rätt eller fel – det har förekommit bra och dåliga katter genom de olika avelsprogrammen. Mycket av problemen i Europa kan härröras från uppfödarnas förvirring över skillnaderna mellan Maine Coon och Norsk Skogkatt så att fel katter valts som avelskatter och man har förlorat sin inriktning längs vägen.

Dortemarie föredrar tabbymönstrade katter i alla färger utan vitt. Det vita påminner allt för mycket om Norsk Skogkatt. I Europa är färg relativt ointressant eftersom alla poäng ligger på typ och inte på färg och mönster (not. Ändrat fr o m 2008) Dortemarie anser att hennes avel inte skulle varit där det är idag utan MtKittery Socko och MtKittery Casco. "Två väldigt olika katter, men tillsammans med mina honor blev resultatet bra. "Klonerna" betyder allt för mitt avelsprogram". Vi har alla hört historier om uppfödare som kämpar för erkännande, som måste stå upp för sina åsikter och egentligen inte kunna njuta så mycket av utställningar under resans gång. Dortemarie är inget undantag. Som hon själv säger; "Domarna var väldigt positiva till den här "nya looken" men uppfödarna var väldigt negativa. Jag skulle ha kunnat ge upp för när sorlet tystnar och stämningen närmar sig fryspunkten så fort du sätter din fot innanför dörren till en utställning är det inte en speciellt angenäm tillställning. Å andra sidan var jag så beslutsam att kämpa för typen att jag inte gav upp utan kom tillbaka gång efter gång. Nästa gång jag importerade katter så gick jag ännu längre typmässigt. Jag importerade helt enkelt mer och mer extrema katter".

MtKittery Casco

MtKittery Socko

Ett modigt och våghalsigt beslut? Ja, resultaten får tala för sig själva. Eftersom det inte krävs någon karantän för att importera till Danmark var det inte så svårt.

Dortemaries katter har större framgång på utställningar i norra Europa – de skandinaviska domarna föredrar mer extremtypade katter, ju större desto bättre, medan de i sydEuropa föredrar en mer moderat look. Men även i syd Europa håller detta på att ändras.

Dortemaries utställningsframgångar inkluderar ett flertal Europa Champions från egen uppfödning samt en World Winner Guldfakse's Naugatuck, en kastrerad hane. Av hennes importerade katter blev MtKittery Casco bästa katt i Danmark, WW i Geneve 1994 och en av hans söner Maine Mark Dakota blev WW 3-6 mån 1995. Förutom att vara en framgångsrik och respekterad uppfödare är Dortemarie även domare för kategori 2 i FIFE sedan 1990. En sysselsättning som hon tycker om och även rekommenderar till andra; hon älskar att hantera katterna och ser en utmaning i att hitta den bästa all-round katten. På fråga om hon anser att endast de katter som har utställningsframgångar lämpar sig för avel svara hon; "Nej, det tycker jag inte. Avelskvalitet med rätt kombination bak i linjerna duger lika bra. Eftersom det finns så många åsikter om hur en Maine Coon ska se ut så jag har avelskatter som aldrig ställs ut eftersom de inte skulle ha så stora framgångar. Som domare dömer jag i enlighet med standarden, inte efter vilka katter jag har hemma. Jag har två olika typer i mitt katteri; den klassiska looken och den väldigt extrema".

På frågan om hur hon väljer en kattunge med utställningspotential från sina egna kullar säger hon att man kan ofta avgöra redan från födseln om en katt har potential. "Nyfödda kattungar visar sin typ. Tyvärr är det inte det enda som betyder något. Jag håller ögonen på de lovande och väntar. När de är tre månader gamla går det att avgöra om de är av avels/utställningskvalitet eller sällskapskvalitet. För att kunna avgöra det måste man känna avelslinjerna väldigt väl. När man gör utparningar kan du inte säga mycket, bara gissa!"

När Doremairie värderar nyfödda kattungar tittar hon efter en bred, fyrkantig box och en mycket djup haka, öron placerad långt bak på huvudet (och jag vill att de flyttar sig rakt upp på huvudet) en lång kropp med en väldigt lång, tjock svans och kraftig benstomme med stora tassar. Sist men inte minst väldigt exakta tabbymarkeringar. Päslängd kan bedömas vid tre månader när de bör ha långa täckhår. Om de inte finns där då, baserat på kunskap om hennes linjer, så kommer pälsen aldrig att bli lång.

Hon blandar inte kortpälsade och långpälsade Maine Cooner eftersom detta kommer att påverka päslängden negativt. Hon vill att hennes katter ska vara "macho", inte för eleganta och smala. Hon söker en look där man ser en "arbetande katt" och föreslår att nya uppfödare studerar Norsk Skogkatt och jämför den med Maine Coon och därefter bestämmer sig för vilken typ de vill ha.

Även om hon själv inte jobbat med foundation Maine Cooner har hon uppnått goda resultat med foundation Norska Skogkatter och känner att noviskatter fortfarande har ett syfte att fylla inom rasen.

Inom sitt eget avelsarbete väljer Dortemarie att avla "lika med lika" – hon utparar inte utan föredrar linjeavel. Hon föredrar att inte blanda olika look. Och hon inavlar då och då och säger; "Jag håller tummarna och hoppas på det bästa, för hur sunda och friska katterna än verkar, finns det alltid en risk att något oönskat dyker upp".

Hon håller med om att olika look kan diskuteras inom en standard men inte olika TYP. Här gör hon en distinkt skillnad. Längden på boxen kan variera men absolut

inte öronplacering och storlek – en standard kan inte inrymma tre olika öronplaceringar. Profilen kan diskuteras: "CFA har en, TICA har två och FIFe har? (bara det inte är en NFO profil)".

Katter med mindre fel, anser hon, kan vara utmärkt avelsmaterial så länge deras fördelar överväger mot nackdelarna – en oregelbundenhet på svanstippen t ex eller ett dåligt tabbymönster. Fel i kroppsbyggnad som korta ben, kort huvud eller små öron bör inte accepteras i ett avelsprogram.

För en katt med något mindre fel, bör stamtavlan studeras noggrant och tillsammans med rätt hane eller hona kan katten producera vackra kattungar. Det är väldigt mycket en fråga om kunskap om vilket material du arbetar med".

På samma sätt som Dortemarie avlar "lika med lika" så anser hon att man får bättre framgång genom att specialisera sig på vissa färger. Hon håller typ framför färg men är mest nöjd när hon kan få båda i samma katt! Hon oroas av bristen på hänsyn till färg och mönster i Europeiska standarder kommer att förstöra allt arbete som gjorts av amerikanska uppfödare i det här området.

Hon säger också att om en avelsplan uppenbarligen inte fungerar, så är det bättre att ge upp och starta från början igen. Hon citerar uppfödare som tidigare har försökt att korrigera problem genom att introducera en eller två nya katter i sitt avelsarbete men inte lyckats.

Dortemarie har tidigare sagt att hennes avelsprogram inte skulle ha varit detsamma utan två katter av vilka MtKittery Socko är en. Han tillförde mer till hennes avelsarbete än de flesta avelskatter har gjort. Han är en polydactyl (flertåig) Maine Coon som ursprungligen importerades som sällskapskatt efter att Dortemarie blivit förälskad i en annan polykatt som hon sett hos Caliccon. Hon säger: "Jag ändrade mina planer att inte avla på honom när jag såg honom utvecklas. Han hade storlek, box, benstomme, massa och en väldigt feral look – och ett underbart temperament. Jag skulle dö för att få in dessa egenskaper i mitt avelsarbete så jag började använda honom. Några andra uppfödare erbjöds också att använda honom och jag satte upp regler för användningen av de polydaktyla. Ingen polydactyl hane får användas för avel, endast de med normalt antal tår. Polydactyla honor fick ha en kull per år. Anledningen till den här regeln är att en polydactyl hane kan ge upphov till ett stort antal kattungar, en hona som används bara en gång per år gör inte det. Dortemarie säger: " Jag vill göra det fullkomligt klart att jag aldrig hade intentionen att ha en grupp polydaktyla och jag ville inte att de skulle bli godkända. Vad jag ville ha var alla de goda egenskaperna jag nämnde tidigare, inte de extra tårna. Jag har nu ett barn-barns-barn till Molly P, MtKittery Socko's mamma. Han är så nära det ideal jag ville uppnå. Jag har också en hona som är barn-barns-barn till Molly och även med henne är jag riktigt nöjd. Typ, temperament och inga extra tår". "Jag vill inte ha en grupp MCO med extra tår. Jag älskar dem som sällskapskatter och eventuellt någon för avel och jag önskar att de kunde bli godkända i utställningsklass för kastrater. De skulle inte göra någon skada men de kanske skulle innebära en fördel i långa loppet eftersom polydaktyla katter från de linjer jag har är alla väldigt starka i typen. I enlighet med min filosofi angående polydaktyla avelskatter är MtKittery Socko nu kastrerad."

På frågan om vilken hennes övergripande filosofi är, säger Dortemarie att den reflekteras i hela den historia som hon berättat. Hon är nöjd med det hon åstadkommit även om det inte varit helt problemfritt. Hon hävdar bestämt att starten med Norsk Skogkatt var till stor hjälp och att alla hennes besök i USA har varit ovärderliga. Hon har en speciell relation med Barbara Washburn på MtKittery och har

haft förmånen att lära sig av några av de bästa inklusive Barbara, Steve Clair och ett flertal TICA domare.

Den sista frågan är den där ständiga: "Om du fick göra om allt igen, skulle du då ändra på något?" Svaret? "Nej!"

Dortemarie Kaplers har slutat med sin uppfödning, men har på senare år börjat synas som domare på kategori 2 igen.

EMS systemet

De koder som inte är godkända eller aktuella för Maine Coon står i *kursiv* stil.

Färger

- n Svart (brun, seal, viltfärgad)
- a Blå
- b Choklad*
- c Lila*
- d Röd
- e Creme

- f Svart (-brun) sköldpadd
- g Blåsköldpadd
- h Chokladsköldpadd*
- j Lilasköldpadd*

- o Kanel (sorrel)*
- p Fawn (beige)*
- q Kanel (-sorrel) sköldpadd*
- r Fawnsköldpadd*

- t Modifier - (amber/light amber)*

- s Silver
- y Golden
- w Vit (helvit)

- x Ej godkänd färg för rasen

Vitfläcksgrad

- 01 Van
- 02 Harlekin
- 03 Bicolour
- 04 Mitted (endast rasen ragdoll)*
- 05 Snowshoe (end. Snowshoe)*
- 09 Vitt -obestämd mängd

Pälsmönster

- 11 Shaded
- 12 Shell (tipped)

- 21 Agouti - mönster okänd
- 22 Tabby
- 23 Tigré
- 24 Spotted
- 25 *Tickad (ABY/SOM-mönstrad)*

Färg på kroppen / maskning

- 31 *Burma*
- 32 *Tonkanes*
- 33 *Siames, maskad (colourpoint)*

Svanslängd

- 51 *Rumpy*
- 52 *Rumpy riser*
- 53 *Stumpy*
- 54 *Longie*

Ögonfärg

- 61 Blå
- 62 Orange
- 63 Odd (olikfärgade ögon)
- 64 Grön
- 65 *Burma*
- 66 *Tonkanes*
- 67 *Siames/colourpoint*

Öronform

- 71 *Rak - normal*
- 72 *Curl*
- 73 *Fold*

Parningsutfall

	Far	n	a	n23	n22	a23	a22	d	e	d23	d22	e23	e22	ns	as	ns23	ns22	as23	as22	ds	es	ds23	ds22	es23	es22	
Mor																										
n		1	1	3	4	3	4	9	9	11	12	11	12	49	49	51	52	51	52	57	57	59	60	59	60	
a		1	2	3	4	5	6	9	10	11	12	13	14	49	50	51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	
n23		3	3	3	3	3	3	11	11	11	11	11	11	51	51	51	51	51	51	59	59	59	59	59	59	
n22		4	4	3	7	3	7	12	12	11	15	11	15	52	52	51	55	51	55	60	60	59	63	59	63	
a23		3	5	3	3	5	5	11	13	11	11	13	13	51	53	51	51	53	53	59	61	59	59	61	61	
a22		4	6	3	7	5	8	12	14	11	15	13	16	52	54	51	55	53	56	60	62	59	63	61	64	
f		17	17	19	20	19	20	25	25	27	28	27	28	65	65	67	68	67	68	73	73	75	76	75	76	
g		17	18	19	20	21	22	25	26	27	28	29	30	65	66	67	68	69	70	73	74	75	76	77	78	
f23		19	19	19	19	19	19	27	27	27	27	27	27	67	67	67	67	67	67	75	75	75	75	75	75	
f22		20	20	19	23	19	23	28	28	27	31	27	31	68	68	67	71	67	71	76	76	75	79	75	79	
g23		19	21	19	19	21	21	27	29	27	27	29	29	67	69	67	71	69	69	75	77	75	75	77	77	
g22		20	22	19	23	21	24	28	30	27	31	29	32	68	70	67	71	69	72	76	78	75	79	77	80	
d		33	33	35	36	35	36	41	41	43	44	43	44	81	81	83	84	83	84	89	89	91	92	91	92	
e		33	34	35	36	37	38	41	42	43	44	45	46	81	82	83	84	85	86	89	90	91	92	93	94	
d23		35	35	35	35	35	35	43	43	43	43	43	43	83	83	83	83	83	83	91	91	91	91	91	91	
d22		36	36	35	39	35	39	44	44	43	47	43	47	84	84	83	87	83	87	92	92	91	95	91	95	
e23		35	37	35	35	37	37	43	45	43	43	45	45	83	85	83	83	85	85	91	93	91	91	93	93	
e22		36	38	35	39	37	40	44	46	43	47	45	48	84	86	83	87	85	88	92	94	91	95	93	96	
ns		49	49	51	52	51	52	57	57	5	60	59	60	49	49	51	52	51	52	57	57	59	60	59	60	
as		49	50	51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	49	50	51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	
ns23		51	51	51	51	51	51	59	59	59	59	59	59	59	51	51	51	51	51	51	59	59	59	59	59	
ns22		52	52	51	55	51	55	60	60	59	63	59	63	52	52	51	55	51	55	60	60	59	63	59	63	
as23		51	53	51	51	53	53	59	61	59	59	61	61	51	53	51	51	53	53	59	61	59	59	61	61	
as22		52	54	51	55	53	56	60	62	59	63	61	64	52	54	51	55	53	56	60	62	59	63	61	64	
fs		65	65	67	68	67	68	73	73	75	76	75	76	65	65	67	68	67	68	73	73	75	76	75	76	
gs		65	66	67	68	69	70	73	74	75	76	77	78	65	66	67	68	69	70	7	74	75	76	77	78	
fs23		67	67	67	67	67	67	75	75	75	75	75	75	67	67	67	67	67	67	75	75	75	75	75	75	
fs22		68	68	67	71	67	71	76	76	75	79	75	79	68	68	67	71	67	71	76	76	75	79	75	79	
gs23		67	69	67	67	69	69	75	77	75	75	77	77	67	69	67	51	69	69	75	77	75	75	77	77	
gs22		68	70	67	71	69	72	76	78	75	79	77	80	68	70	67	71	69	72	76	78	75	79	77	80	
ds		81	81	83	84	83	84	89	89	91	92	91	92	81	81	83	84	83	84	89	89	91	91	91	92	
es		81	82	83	84	85	86	89	90	91	92	93	94	81	82	83	84	85	86	89	90	91	92	93	94	
ds23		83	83	83	83	83	83	91	91	91	91	91	91	83	83	83	83	83	83	91	91	91	91	91	91	
ds22		84	84	83	87	83	87	92	92	91	95	91	95	84	84	83	87	83	87	92	92	91	95	91	95	
es23		83	85	83	83	85	85	91	93	91	91	93	93	83	85	83	83	85	85	91	93	91	91	93	93	
es22		84	86	83	87	85	88	92	94	91	95	93	96	84	86	83	87	85	88	92	94	91	95	93	96	

1	Hanar/honor	n (a)	51	Hanar/honor	ns23 (n,a,n22,n23,a22,a23,ns,as,ns22,as22,as23)
2	Hanar/honor	a	52	Hanar/honor	ns21(n,a,n22,n23,a22,a23,ns,as,ns22,ns23,as22,as23)
3	Hanar/honor	n23(n,a,n22,a22,a23)	53	Hanar/honor	as23 (a,a22,a23,as,as22)
4	Hanar/honor	n21(n,a,n22,n23,a22,a23)	54	Hanar/honor	as21 (a,a22,a23,as,as22,as23)
5	Hanar/honor	a23(a,a22)	55	Hanar/honor	ns22 (n,a,n22,a22,ns,as,as22)
6	Hanar/honor	a21(a,a22,a23)	56	Hanar/honor	as22(a,a22,as)
7	Hanar/honor	n22(n,a,a22)	57	Hanar Honor	ns (n,a,as) fs (f,g,gs)
8	Hanar/honor	a22(a)	58	Hanar Honor	as (a) gs (g)
9	Hanar Honor	n(a) f(g)	59	Hanar Honor	ns23(n,a,n22,n23,a22,a23,ns,as,ns22,as22,as23) fs23 (f,g,f22,f23,g22,g23,fs,gs,fs22,gs22,gs23)
10	Hanar Honor	a g	60	Hanar Honor	ns21 (n,a,n22,n23,a22,a23,ns,as,ns22,ns23,as22,as23) fs21 (f,g,f22,f23,g22,g23,fs,gs,fs22,fs23,gs22,gs23)
11	Hanar Honor	n23(n,a,n22,a22,a23) f23(f,g,f22,g22,g23)	62	Hanar Honor	as21 (a,a22,a23,as,as22) gs21(g,g22,g23,gs,gs22,gs23)
12	Hanar Honor	n21(n,a,n22,n23,a22,a23) f21(f,g,f22,f23,g22,g23)	63	Hanar Honor	ns22(n,a,n22,a22,ns,as,as22) fs22 (f,g,f22,g22,fs,gs,gs22)
13	Hanar Honor	a23 (a,a22) g23 (g,g22)	64	Hanar Honor	as22 (a,a22,as) gs22 (g,g22,gs)
14	Hanar Honor	a21 (a,a22,a23) g21 (g,g22,g23)	65	Hanar Honor	ns,ds(n,a,d,e,as,es) ns.fs(n,a,d,g,as,gs)
15	Hanar Honor	n22(n,a,a22) f22 (f,g,g22)	66	Hanar Honor	as,es (a,e) as,gs(a,g)
16	Hanar Honor	a22 (a) g22 (g)	67	Hanar Honor	ns23,ds23(n,a,n22,n23,a22,a23,d,e,d22,d23,e22,e23,ns,as,ns22,as22,as23,ds,es,ds22,es22,es23) ns23,fs23(n,a,n22,n23,a22,a23,f,g,f22,f23,g22,g23,ns,as,ns22,ns23,as22,as23,fs,gs,fs22,gs22,gs23)
17	Hanar Honor	n,d (a,e) n,f (a,g)	68	Hanar Honor	ns21,ds21(n,a,n22,n23,a22,a23,d,e,d22,d23,e22,e23,nsas,bs22,bs23,as22,as23,ds,es,ds22,ds23,es22,es23) ns21,fs21(n,a,n22,n23,a22,a23,f,g,f22,f23,g22,g23,ns,as,ns22,bs23,as22,as23,fs,gs,fs22,fs23,gs22,gs23)
18	Hanar Honor	a,e a,g	69	Hanar Honor	as23,es23(a,a22,a23,e,e22,e23,as,as22,es,es22) as23,gs23(a,a22,a23,g,g22,g23,as,as22,gs,gs22)
19	Hanar Honor	n23,d23(n,a,n22,a22,a23,d,e,d22,e22,e23) n23,f23(n,a,n22,a22,a23,f,g,f22,g22,g23)	70	Hanar Honor	as21,es21(a,a22,a23,e,e22,e23,as,as22,as23,es,es22,es23) as21,gs21(a,a22,a23,g,g22,g23,as,as22,as23,gs,gs22,gs23)
20	Hanar Honor	n21,d21(n,a,n22,n23,a22,a23,d,e,d22,d23,e22,e23) n21,f21(n,a,n22,n23,a22,a23,f,g,f22,f23,g22,g23)	71	Hanar Honor	ns22,ds22(n,a,n22,a22,d,e,d22,e22,ns,as,as22,ds,es,es22) ns22,fs22(n,a,n22,a22,f,g,f22,g22,ns,as,as22,fs,gs,gs22)
21	Hanar Honor	a23,e23(a,a22,e,e22) a23,g23(a,a22,g,g22)	72	Hanar Honor	as22,es22(a,as,e,e22,as,es) as22,gs22(a,a22,g,g22,as,gs)
22	Hanar Honor	a21,e21(a,a22,e,e22) a21,g21(a,a22,a23,g,g22,g23)	73	Hanar Honor	ns,ds (n,a,d,e,as,es) ds,fs(d,e,f,g,es,gs)
23	Hanar Honor	n22,d22(n,a,a22,d,e,e22) n22,f22(n,a,a22,f,g,g22)	74	Hanar Honor	as,es(a,e) es,gs (e,g)
24	Hanar Honor	a22,e22 (a,e) a22,g22(a,g)	75	Hanar Honor	ns23,ds23(n,a,n22,b23,a22,a23,d,e,d22,d23,e22,e23,ns,as,bs22,as22,as23,ds,es,ds22,es22,es23) ds21,fs21(d,e,d22,d23,e22,e23,f,g,f22,f23,g22,g23,ds,es,ds22,es22,es23,fs,gs,fs22,gs22,gs23)
25	Hanar Honor	n,d(a,e) d,f,(e,g)	76	Hanar Honor	ns21,ds21(n,a,b22,b23,a22,a23,d,e,d22,d23,e22,e23,ns,as,ns22,ns23,as22,as23,ds,es,ds22,ds23,es22,es23) ds21,fs21(d,e,d22,d23,e22,e23,f,g,f22,fer,g22,g23,ds,es,ds22,ds23,es22,es23,fs,gs,fs22,fs23,gs22,gs23)
26	Hanar Honor	a,e e,g	77	Hanar Honor	as23,es23(a,a22,a23,e,e22,e23,as,as22,es,es22) es23,gs23(e,e22,e23,fs,gs,fs22,fs23,gs22,gs23)
27	Hanar Honor	n23,d23(n,a,n22,a22,a23,d,e,d22,e22,e23) d23,f23(d,e,d22,e22,e23,f,g,f22,g22,g23)	78	Hanar Honor	as21,es21(a,a22,a23,e,e22,e23,as,as22,as23,es,es22,es23) es21,gs21(e,e22,e23,g,g22,g23,es,es22,es23,gs,gs22,gs23)
28	Hanar Honor	n21,d21(n,a,n22,n23,a22,a23,d,e,d22,d23,e22,e23) d21,f21(d,e,d22,d23,e22,e23,f,g,f22,f23,g22,g23)	79	Hanar Honor	ns22,ds22(n,a,n22,a22,d,e,d22,e22,ns,as,as22,ds,es,es22) ds22,kfs22(d,e,d22,e22,f,g,f22,g22,ds,es,es22,fs,gs,gs22)
29	Hanar Honor	a23,e23(a,a22,e,e22) e23,g23(e,e22,g,g22)	80	Hanar Honor	as22,es22(a,a22,e,e22,as,es) ds22,gs22(e,e22,g,g22,es,gs)
30	Hanar Honor	a21,e21(a,a22,a23,e,e22,e23) e21,g21(e,e22,e23,g,g22,g23)	81	Hanar Honor	ds(d,e,es) fs(f,g,gs)
31	Hanar Honor	n22,d22(n,a,a22,d,e,e22) d22,f22(d,e,e22,f,g,g22)	82	Hanar Honor	es(e) gs(g)
32	Hanar Honor	a22,e22(a,e) e22,g22(e,g)	83	Hanar Honor	ds23(d,e,d22,d23,e22,e23,ds,es,ds22,es22,es23) fs23(f,g,f22,f23,g22,g23,fs,gs,fs22,gs22,gs23)
33	Hanar Honor	d (e) f (g)	84	Hanar Honor	ds21(d,e,d22,d23,e22,e23,ds,es,ds22,ds23,es22,es23) fs21(f,g,f22,f23,g,g22,g23,fs,gs,fs22,fs23,gs22,gs23)
34	Hanar Honor	e g	85	Hanar Honor	es23(e,e22,e23,es,es22) gs23(g,g22,g23,gs,gs22)
35	Hanar Honor	d23(d,e,d22,e22,e23) f23(f,g,f22,g22,g23)	86	Hanar Honor	es21(e,e22,e23,es,es22,es23) gs21(g,g22,g23,gs,gs22,gs23)
36	Hanar Honor	d21(d,e,d22,d23,e22,e23) f21 (f,g,f22,f23,g22,g23)	87	Hanar Honor	ds22(d,e,d22,e22,ds,es,es22) fs22(f,g,f22,g22,fs,gs,gs22)
37	Hanar Honor	e23 (e,e22) g23 (g,g22)	88	Hanar Honor	es22(e,e22,es) gs22(g,g22,gs)
38	Hanar Honor	e21 (e,e22,e23) g21 (g,g22,g23)	89	Hanar/honor	ds(d,e,ds)
39	Hanar Honor	d22 (d,e,e22) f22 (f,g,g22)	90	Hanar/honor	es(e)
40	Hanar Honor	e22 (e) g22 (g)	91	Hanar/honor	ds23(d,e,d22,d23,e22,e23,ds,es,ds22,es22,es23)
41	Hanar/honor	d (e)	92	Hanar/honor	ds21(d,e,d22,d23,e22,e23,ds,es,ds22,ds23,es22,es23)
42	Hanar/honor	e	93	Hanar/honor	es23(e,e22,e23,es,es22)
43	Hanar/honor	d23 (d,e,d22,e22,e23)	94	Hanar/honor	es21(e,e22,e23,es,es22,es23)
44	Hanar/honor	d21 (d,e,d22,d23,e22,e23)	95	Hanar/honor	ds22(d,e,d22,e22,ds,es,es22)
45	Hanar/honor	e23 (e,e22)	96	Hanar/honor	es22(e,e22,es)
46	Hanar/honor	e21 (e,e22,e23)			
47	Hanar/honor	d22 (d,e,e22)			
48	Hanar/honor	e22 (e)			
49	Hanar/honor	ns (n,a,as)			
50	Hanar/honor	as (a)			

FIFe Standard

The Maine Coon is a natural breed of amiable character that traces its origin to the working cat found on the farms of Northeast America.

General	Appearance	The breed of the Maine Coon is large framed with a square outline of the head, large ears, broad chest, solid bone structure, a long, hard muscled, rectangular body and a long flowing tail. Good muscle tone and density give the cat the appearance of power and robustness
	Size	Large
Head	Shape	Medium in size; square outline. Profile with a gentle concave slope
	Forehead	Gently curved
	Cheeks	Cheekbones high and prominent
	Face Nose Muzzle	Face and nose of medium length with a square outline of the muzzle distinct transition can be felt between muzzle and cheekbones
	Chin	Firm, in vertical alignment with nose and upperlip
Ears	Shape	Large, wide at the base, moderately pointed. Lynx-tufts are desirable, tufts of hair in the ears extend beyond outer edges of ears
	Placement	Set high on head with a very slight outward tilt. Ears should be placed one ear's width apart, the width extends slightly in older cats Lower base set just slightly further back than upper base
Eyes	Shape	Large and widely set. Slightly oval, but not almond shaped, appear round when wide open Set slightly slanted towards the outer base of the ear
	Colour	Any colour is permitted, there is no relationship between eye- and coat colour. Clear eye colour is desirable
Neck		Males have a very strong muscled neck
Body	Structure	The body should be long, substantial bone structure hard muscled, powerful, broad chested large framed, all parts of the body in proportion to create a rectangular appearance
Legs		Substantial, medium length to form a rectangle with the body
	Paws	Large, round and well tufted between the toes
Tail		At least as long as the body from shoulderblade to base of tail Wide at the base tapering to the tip; with full, flowing hair. The hair on the tail is long and always remains flowing
Coat	Structure	All weather coat, dense. Short on head, shoulders and legs, becoming gradually longer down the back and sides, with long, full shaggy baggy trousers on the hind legs and belly fur, a frill is expected. Texture silky. Coat has distinct body, falling smoothly. The undercoat is soft and fine, covered by the coarse smooth outercoat.

	Colour	All colour varieties are permitted, including all colour varieties with white; except pointed patterns and chocolate and lilac, cinnamon and fawn. Any amount of white is allowed, i.e. a white blaze, white locket, white chest, white on the belly, white on the paws, etc.
Condition		The Maine Coon should always be in good balance, condition and proportion
Remarks		Type must always take preference over colour. Very slow maturing of the breed should be taken into account. Mature males may have larger and broader heads than females. Females are proportionally smaller than males. Allowance must be made for this significant difference in size. Length of coat and density of undercoat vary with the seasons
Faults	General	Unbalanced proportions Overall small cat
	Head	Round head Straight or convex profile
	Nose	Nose break
	Muzzle	Pronounced whisker pads Round or pointed muzzle
	Chin	Undershot chin
	Ears	Wide set, flared ears
	Eyes	Slanted almond shaped eyes
	Body	Fine, light bone structure Short cobby body
	Legs	Long stilty legs
	Tail	Short tail
	Coat	Lack of belly shag Coat of overall even length Lack of any undercoat

Maine Coon Standard scale of points		
Scale of Points		Points
Total		100
Head	general shape, shape of nose, cheeks and muzzle, jaw and teeth, forehead, chin	25
	shape and placement of ears	10
	shape and placement of eyes	5
Body	shape, size, bone structure, legs, shape of paws	25
	shape and length of tail	10
Coat	quality and texture	10
	length	5
	Colour and pattern	5
Condition		5

CFA Standard

HEAD	Shape	15	30
	Ears	10	
	Eyes	5	
BODY	Shape	15	30
	Neck	5	
	Legs and feet	5	
	Tail	5	
COAT			20
COLOR	Body color	10	15
	Eye color	5	
Balance			5
			100
GENERAL	Originally a working cat, the Maine Coon is solid, rugged, and can endure a harsh climate. A distinctive characteristic is its smooth, shaggy coat. A well proportioned and balanced appearance with no part of the cat being exaggerated. Quality should never be sacrificed for size. With an essentially amiable disposition, it has adapted to varied environments.		
HEAD SHAPE	Medium in width and slightly longer in length than width with a squareness to the muzzle. Allowance should be made for broadening in older studs. Cheekbones high.		
MUZZLE/CHIN	Is visibly square, medium in length and blunt ended when viewed in profile. It may give the appearance of being a rectangle but should not appear to be tapering or pointed. Length and width of the muzzle should be proportionate to the rest of the head and present a pleasant, balanced appearance. The chin should be strong, firm and in line with the upper lip and nose. When viewed in profile the chin depth should be observable and give the impression of a square, 90-degree angle. A chin lacking in depth, i.e. one that tapers from the jaw line to the lip, is not considered strong, firm or desirable.		
PROFILE	Should be proportionate to the overall length of the head and should exhibit a slight concavity when viewed in profile. The profile should be relatively smooth and free of pronounced bumps and/or humps. A profile that is straight from the brow line to the tip of the nose is not acceptable, nor should the profile show signs of having a "break" or "stop."		
EARS	Shape: large, well-tufted, wide at base, tapering to appear pointed. Set: approximately one ear's width apart at the base; not flared.		
EYES	Large, expressive, wide set. Slightly oblique setting with slant toward outer base of ear.		
NECK	Medium long		
BODY SHAPE	Muscular, broad-chested. Size medium to large. Females generally are smaller than males. The body should be long with all parts in proportion to create a well-balanced rectangular appearance with no part of the anatomy being so exaggerated as to foster weakness. Allowance should be made for slow maturation.		
LEGS and FEET	Legs substantial, wide set, of medium length, and in proportion to the body. Forelegs are straight. Back legs are straight when viewed from behind. Paws large, round, well-tufted. Five toes in front; four in back.		
TAIL	Long, wide at base, and tapering. Fur long and flowing		
COAT	Heavy and shaggy; shorter on the shoulders and longer on the stomach and britches. Frontal ruff desirable. Texture silky with coat falling smoothly.		
PENALIZE	A coat that is short or overall even		
DISQUALIFY	Delicate bone structure.		

	<p>Undershot chin, i.e. the front teeth (incisors) of the lower jaw overlapping or projecting beyond the front teeth of the upper jaw when the mouth is closed.</p> <p>Crossed eyes. Kinked tail. Incorrect number of toes. White buttons, white lockets, or white spots. Cats showing evidence of hybridization resulting in the colors chocolate, lavender, the Himalayan pattern; or unpatterned agouti on the body (i.e. Abyssinian type ticked tabby).</p>
--	---

TICA Standard

HEAD			40
	Shape	8	
	Eyes	5	
	Ears	10	
	Muzzle and Chin	10	
	Profile	7	35
BODY	Torso	10	
	Legs and Feet	3	
	Tail	5	
	Boning	7	
	Musculature	10	25
COAT/COLOR/PATTERN	Length	10	
	Texture	5	
	Color	5	
	Pattern	5	
Category	Traditional		
Divisions	All		
Colors	All		
Permissible outcrosses	None		
	Overall balance and proportion are essential to the Maine Coon and no one feature should dominate the eye's attention over any other.		
HEAD	Shape	Broad, modified wedge	
	Size	In proportion to body. Slightly longer than wide. Distinct muzzle break can be seen under high prominent cheekbones.	
	Eyes	Large, slightly oval, appear round when wide open. Outer corner of eye points toward outer base of ear. Wide-set. Color: Any shade of green and/or gold. No relationship to coat color. Blue and odd-eyes accepted in whites and particolors.	
	Ears	Large, wide at base with outer base set just slightly farther back than inner base. Outer base just above the level of the top of the eye. Outside edges have a very slight outward tilt that is not past eleven and one o'clock. Set fairly high on head with inner edge of ear bases no more than one ear's width apart. Taller than the width at base but still in balance with head length. Moderately pointed ears appear taller due to lynx tips. Furnishings extend beyond outer edge of ear.	
	Chin	Wide and deep enough to complete square look of muzzle. Firm, in line with upper lip.	
	Muzzle	Square	
	Profile	Gently curving forehead. Gentle concave curve at bridge of nose flowing into a smooth nose line.	

		Slight nose bump allowed in kittens.
BODY	Torso	Large, long, substantial, rectangular, equal in breadth from shoulders to hips. Broad chest. Level back. Females may be noticeably smaller than males.
	Legs	Medium length to form a rectangle with the body.
	Feet	Large, round and welltufted.
	Tail	At least as long as the body. Wide at base and tapering to tip with full, flowing fur.
	Boning	Substantial
	Musculature	Substantial, powerful
COAT	Length	Uneven; shorter on shoulders, gradually lengthening down the back and sides. Long, full, shaggy belly fur and britches. Tail fur long, full, flowing. Frontal ruff becomes more developed with age.
	Texture	All weather coat. A slight undercoat gives the coat body but coat still falls smoothly. Not cottony.
	Color	Particolors must have some white on all four feet.
GENERAL DESCRIPTION	The Maine Coon is America's native longhaired cat. The breed, with its essentially amiable disposition, developed through a natural selection process where only the fittest survived. It should always be remembered that the Maine Coon developed basically as a "working cat" able to fend for itself in rough, woody terrain and under extreme climatic conditions. The Maine Coon is a large breed with big ears, broad chest, substantial boning, a long, hard muscled, rectangular body and a long flowing tail. Good muscle tone and density give the cat the appearance of power.	
ALLOWANCES	Standard favors the male. Allowance MUST be made for a significant size difference between the male and the female. Type should not be sacrificed for size. Breed is slow to mature. Allow for tighter earset in kittens and wider earset in mature adults	
PENALIZE	Eyes: Slanted, almond-shaped. Flat tops on openings. Ears: Very close, set straight up. Narrow bases. Wide set, flared. Chin: Weak or receding, narrow, lack of depth. Muzzle: Prominent whisker pads. Profile: Straight. Roman nose. Pronounced bump. Torso: Narrow. Tail: Short tail. Coat: Lack of slight undercoat or belly shag. Overall even coat. Color: Obvious lockets.	

The Maine Club

The Maine Club är en ideell klubb för alla Maine Coon intresserade.

Klubben är i första hand webbaserad.

Klubbens hemsida är mycket levande tack vare dess forum.

På forumet diskuteras det flitigt och utbyts erfarenheter.

Maine Coon intresserad?

På hemsidan finner du uppfödare samt annonser med planerade och väntade kullar samt kattungar till salu. Du finner även råd inför kattungeköp och utställningar, samt en prepareringsguide inför utställning av Maine Coon.

Utöver detta finner du även artiklar, kåserier, bildgalleri samt lästips.

Maine Coon uppfödare?

En önskan är att The Maine Club ska vara en mötesplats för uppfödare att vända sig till för utbyte av erfarenheter samt samarbete med andra uppfödare.

Det viktigaste med The Maine Club är att vi alla ska kunna dela vårt stora intresse för Maine Coon med varandra och ha trevligt tillsammans!

Vill du bli medlem?

Hur blir man medlem i TMC? Information om detta finner du på klubbens hemsida och du kan även maila en intresseanmälan samt frågor till admin@themaineclub.se

Välkommen!

www.themaineclub.se

The Maine Club